

Predmet C-608/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

12. kolovoza 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Consiglio di Stato (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

20. lipnja 2019.

Žalitelj:Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro
(INAIL)**Druga stranka u postupku:**

Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

Predmet glavnog postupka

Žalba Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nezgoda na radu, INAIL) protiv presude TAR del Veneto (Okružni upravni sud Veneta, Italija) koji je prihvatio tužbu, koju je podnio Zennaro, za poništenje odluke o odbijanju dodjele potpore iz javne obavijesti o poticajima poduzetnicima („*de minimis*” potpore).

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

S obzirom na članak 267. UFEU-a, sud koji je uputio zahtjev traži pojašnjenja o točnom tumačenju pravila predviđenih Uredbom br. 1407/2013 u pogledu zahtjeva za dodjelu „*de minimis*” potpora i prekoračenju maksimalnih 200 000 eura za same potpore, uključujući u vezi s mogućnosti da poduzetnik koji je podnositelj zahtjeva poduzme eventualne korektivne mjere potrebne da bi bio obuhvaćen maksimalnom granicom.

Prethodno pitanje

Treba li pravila o dodjeli potpora utvrđena člancima 3. i 6. Uredbe (EZ) br. 1407/2013 tumačiti na način da je u slučaju poduzetnika koji je podnositelj zahtjeva, koji je obuhvaćen prekoračenjem gornje granice koja se može odobriti na temelju kumuliranja s ranijim potporama, moguće – do stvarnog plaćanja traženog doprinosa – odabrati smanjenje financiranja (putem izmjene ili varijante projekta) ili odustajanje od prethodnih doprinosa (u cijelosti ili djelomično), koji su eventualno već primljeni, kako bi bili obuhvaćeni najvećim ograničenjem plaćanja; te treba li iste odredbe tumačiti na način da različite mogućnosti (varijante ili odustajanje) vrijede čak i ako nisu izričito predviđene u nacionalnom zakonodavstvu i/ili javnoj obavijesti o dodjeli potpore?

Navedene odredbe prava Unije

Uredba Komisije (EU) br. 1407/2013 od 18. prosinca 2013. o primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na *de minimis* potpore; posebno uvodne izjave 3., 10., 21. i 22., članak 3. stavci 2., 4. i 7. i članak 6. stavak 5.

Mjerodavne nacionalne odredbe

Poziv na podnošenje ponuda za 2013. – „JAVNA OBAVIJEST ZA 2013. POTICAJI PODUZETNICIMA ZA OSTVARIVANJE MJERA U PODRUČJU ZDRAVLJA I SIGURNOSTI NA RADU provedbom članka 11. stavka 1. točke (a) i članka 11. stavka 5. Zakonodavne uredbe 81/2008 s naknadnim izmjenama i dopunama”

Kratki pregled činjeničnog stanja i postupka

- 1 Društvo Zennaro, druga stranka u drugostupanjskom postupku, podnijelo je pravilno zahtjev za financiranje u području Okvirne javne obavijesti iz 2013. i INAIL ga je obavijestio 30. listopada 2014. o odobrenju njegova projekta i o mogućnosti dobivanja predujma za financiranje, koje je društvo tada stvarno tražilo.
- 2 Tijekom postupka vezanog za javnu obavijest koji je uslijedio, međutim, ispostavilo se da je, jedva dva mjeseca ranije, Regija Veneto odobrila trgovačkom društvu Zennaro isplatu dodatnih europskih sredstava, koja se također smatraju državnim potporom, u iznosu koji je, zajedno s drugim javnim sredstvima koja je prethodno ostvario isti poduzetnik, uključivao prekoračenje, u relevantnom trogodišnjem razdoblju, iznosa praga *de minimis* od 200 000 eura.
- 3 S obzirom na tu situaciju, druga stranka u postupku je, prije provedbe projekta, kako bi izbjegla prekoračenje navedene gornje granice, podnijela 12. kolovoza

2 015. INAIL-u varijantu projekta kojom je ukupni trošak smanjio kako bi bio obuhvaćen najvećim dopuštenim pragom.

- 4 INAIL je odlukom od 18. studenoga 2015. priopćio da ne može drugoj stranci u postupku odobriti financiranje te je isključio mogućnost nastavka djelomične dodjele osim ako je druga stranka u postupku u potpunosti odustala od prethodnog financiranja.
- 5 Druga stranka u postupku je zatražila poništenje te odluke pred prvostupanjskim sudom (Okružni upravni sud Veneta), obavijestivši INAIL da je odustala od prethodno primljenog regionalnog doprinosa.
- 6 INAIL je 6. lipnja 2016. potvrdio da nije proveo plaćanje financiranja zbog prekoračenja ograničenja iz Uredbe br. 1407/2013 i da bi djelomično plaćanje doprinosa bilo u suprotnosti s člankom 3. stavkom 7. te uredbe.
- 7 Druga stranka u postupku je također zahtijevala poništenje odluke od 6. lipnja 2016.
- 8 Prvostupanjski sud prihvatio je tužbu s obzirom na smjernicu koju je Glavna uprava za tržišno natjecanje Europske komisije dala u odgovoru na pitanje koje je postavila druga stranka u postupku o mogućim tumačenjima članka 3. stavka 7. Uredbe br. 1407/13.
- 9 Uprava je u svojem odgovoru naime odobrila mogućnost da javno tijelo koje vrši plaćanje može razmjerno smanjiti doprinos s ciljem poštovanja praga o kojem je riječ i da je na nacionalnim tijelima da odrede opciju kojoj se daje prednost, s obzirom na to da su oba rješenja – za proporcionalno smanjenje i potpuno odbijanje doprinosa – apstraktno u skladu s propisima Unije.
- 10 Prvostupanjski sud osim toga je smatrao i da je INAIL trebao izričito navesti u javnoj obavijesti svoje restriktivno tumačenje članka 3. stavka 7. Uredbe br. 1407/13.
- 11 INAIL je pobijao prvostupanjsku presudu pred Consiglio di Stato (Državno vijeće, Italija), sudom koji je uputio zahtjev.

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 12 INAIL je smatrao da djelomična dodjela potpora nije u skladu, osobito, s odredbama članka 3. stavka 7. Uredbe br. 1407/2013 s obzirom na to da se, prema njegovom mišljenju, *de minimis* potpore smatraju dodijeljenima u trenutku u kojem je poduzetniku dodijeljeno pravo na to da ih primi, bez obzira na okolnost njihovog stvarnog plaćanja.
- 13 Što se tiče poštovanja gornjeg ograničenja, ono se mora provjeriti u trenutku dodjele potpore, odnosno u fazi odobrenja zahtjeva. Podnositelj zahtjeva stoga

mora poduzeti sve korektivne mjere u ovoj fazi, a ne u onoj sljedećoj izvješćivanja ili provjere izjava poduzetnika od strane uprave.

- 14 U prilog svojem stajalištu, INAIL upućuje na odredbe Poziva na podnošenje ponuda iz 2013. i iz toga zaključuje da je sama činjenica da je poduzetniku dodijeljena potpora okolnost koju valja uzeti u obzir u obzir za izračun *de minimis* iznosa: na tu se okolnost ne može utjecati varijantama projekta, nego samo putem potpunog odustanka od prethodne potpore, već dodijeljene i koja se može kumulirati s onom koja je predmet zahtjeva.
- 15 Posljedično, druga stranka u postupku se trebala pobrinuti da osigura, prije svoje dodjele, da priznavanje tražene potpore ne dovodi do maksimalnog prekoračenja od 200 000,00 eura: nakon čega ne bi mogla ni koristiti jednu varijantu projekta kako bi smanjila iznos koji se može financirati ni iskoristiti djelomični odustanak od prethodnog financiranja. Jedino moguće rješenje bilo bi potpuno odustajanje od prethodne potpore.
- 16 Osim toga, prema INAIL-u, odredbe Uredbe br. 1407/2013 treba tumačiti restriktivno i, kako bi se mogle primjenjivati, nije nužno da su navedene u relevantnoj javnoj obavijesti.
- 17 Druga stranka u postupku pak tvrdi da iz javne obavijesti proizlazi mogućnost predlaganja varijanti za utjecaj na izvornu odluku o dodjeli, u protivnom bi sama obavijest trebala izričito predvidjeti provjeru poštovanja *de minimis* pragova u trenutku koji je prethodio, odnosno u istražnoj fazi za odobrenje potpore.
- 18 Druga stranka u postupku se također poziva na članak 6. stavak 5. Uredbe br. 1407/2013 kako bi zaključila da se izjave o ukupnom iznosu primljenih *de minimis* potpora i posljedičnim provjerama ne mogu odnositi samo na situaciju poduzetnika u trenutku prve odluke o dodjeli, nego se moraju odnositi na ukupnu situaciju primljenih potpora.
- 19 Naposljetku, prema mišljenju druge stranke u postupku, INAIL-ovo tumačenje pravila o *de minimis* potporama pretjerano je restriktivno i rezultira poteškoćama za poduzetnike, što je u suprotnosti sa svrhom predmetnog sustava, čiji je cilj pojednostavniti administrativno opterećenje poduzetnika u slučaju potpora ograničenog iznosa.

Kratki pregled obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 20 Ispitujući odredbe javne obavijesti o kojoj je riječ, sud koji je uputio zahtjev smatra da su moguća oba rješenja koja su predložile stranke.
- 21 Prema njegovom mišljenju, ni spomenute odredbe Uredbe 1407/2013 nisu odlučujuće: u skladu s člankom 3. stavkom 4., odredba prema kojoj se potpore smatraju „dodijeljenima” u trenutku kada poduzetnik stekne pravo na njihovo primanje, neovisno o datumu isplate, ne isključuje postojanje jasnijeg postupka

sukladno primjenjivom nacionalnom pravnom režimu, koji osim toga uključuje prethodno utvrđivanje da se gornja granica (bivši članak 6. stavak 3.) ne smije prekoračiti, tek po završetku kojega se pravo na potpore može konačno smatrati „dodijeljenim”.

- 22 Slična razmatranja vrijede i za izjavu o primljenim potporama i u trenutku kada može/treba doći do eventualnog odustanka od prethodne potpore (obvezno prije stvarnog plaćanja prethodne potpore ili čak kasnije).
- 23 Sud koji je uputio zahtjev, kao sud u posljednjem stupnju, smatra da je dužan uputiti predmet Sudu Europske unije jer nije pronašao elemente u sudskoj praksi Suda koji bi mu omogućili da odluči o pravilnoj primjeni relevantnih odredaba prava Unije, osobito s obzirom na gospodarsku važnost mjera poticaja za poduzetnike.

RADNI DOKUMENT